

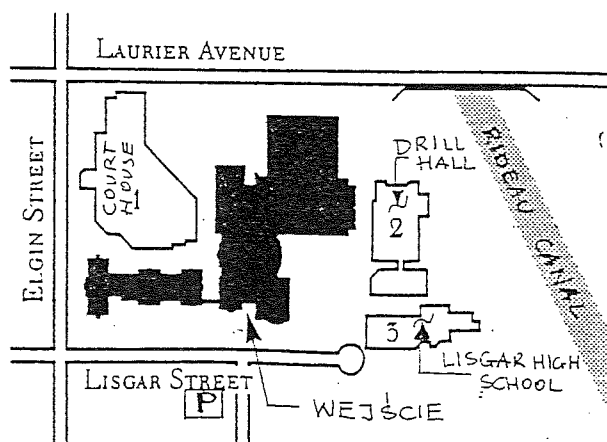

**SPECJALNE ZEBRANIE ODDZIAŁU
 19 CZERWCA, ŚRODA, GODZ. 19:30
 OTTAWA CARLETON CENTRE
 111 LISGAR ST
 HONYWELL ROOM**

Ze względu na bardzo duże zaangażowanie wielu z członków w prace 50-lecia, proponuje się przełożenie Walnego Zebrania na wrzesień. Niemniej jednak, zwołujemy Specjalne Zebranie Oddziału z następującym programem:

1. Zatwierdzenie przedłużenia kadencji obecnego Zarządu do września 1991.
2. Krótkie podsumowanie wyników dyskusji na temat Reformy STP, przeprowadzonych w Ottawie, Toronto i Montrealu.
3. Wolne wnioski, sprawy członkowskie.

Po tej części oficjalnej, nastąpi otwarte spotkanie dyskusyjne z prof. L. Pastusiakiem, z Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych, Prezesem Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Kanadyjskiej, autorem wielu opracowań na temat stosunków polsko-amerykańskich. Prof. Pastusiak przebywa o Ottawie na stypendium External Affairs w celu zebrania materiałów do pracy na temat stosunków polsko-kanadyjskich, brał również udział w Sympozjum 50-lecia.

Z OBCHODÓW 50-LECIA STP

Uroczystości 50-lecia zakończyły się ogromnym sukcesem. Ilość uczestników przerosła wszystkie nasze oczekiwania. W Sympozjum, które miało miejsce w sobotę 18 maja, wzięło udział około 350 osób, tak że Auditorium Biblioteki Narodowej było prawie całkowicie wypełnione. Przybywający uczestnicy mieli możliwość obejrzeć wystawę, która była otwarta od 8-go do 22-go maja we foyer Biblioteki. Wystawa, zmontowana przez kol. Zaborowskiego i jego zespół w niezwykle krótkim czasie spotkała się z dużym uznaniem zwiedzających, o czym świadczą wpisy w książce gości. Mamy nadzieję pokazać wystawę raz jeszcze wczesną jesienią, by dać możliwość obejrzenia szerszym kołom publiczności. W programie symposium kol. Stanisław Orłowski z Toronto przedstawił krótką historię powstania i rozwoju naszego Stowarzyszenia. Następnie Senator prof. Roman Ciesielski z Krakowa mówił o stosunkach między krajami wschodnimi i zachodnimi z punktu widzenia naukowca polskiego. W ostatnim przemówieniu, prof. James Ham przedstawił swe poglądy na rolę i znaczenie nauk technicznych. Piękny występ chóru im. I. Paderewskiego dodał artystyczny akcent całemu Sympozjum. Wieczorem odbyło się przyjęcie w sali balowej hotelu Skyline, na które przybyło 285 osób. W części oficjalnej, odczytano telegramy gratulacyjne. Przewodnicząca Zarządu Głównego, kol. Barbara Tymowska oraz przewodniczący naszego oddziału kol. Wojciech Remisz, wręczyli członkostwa honorowe senatorowi dr S. Haidaszowi, posłowi Jesse Flisowi (który ze swej strony przekazał Stowarzyszeniu piękny dyplom gratulacyjny), oraz pośmiertnie dla kol. Antoniego Świderskiego-na ręce jego małżonki. Najstarszy członek STP, p. Piotr Jaśkiewicz, otrzymał dyplom za wieloletnią pracę dla STP oraz wiązanke kwiatów. Wieczór upłynął wszystkim w bardzo miłej atmosferze. Program niedzielny przeznaczony był głównie

dla gości z poza Ottawy, którzy chcieli poznać bliżej stolicę. Po uroczystej mszy św. w kościele św. Jacka trzy autobusy zabrały uczestników na zwiedzanie miasta. Lunch przygotowany był w Domu Polskim przez Koło Pań. Wspaniałe kanapki i ciasta spotkały się z pełnym uznaniem zgłodniałych wycieczkowiczów. Po południu, goście zwiedzili Parlament kończąc wycieczkę 1.5 godzinną przejażdżką po rzece Ottawie. Bajkowa pogoda i piękno kwitnących bzów i tulipanów podniosły jeszcze miłe wrażenia z przebiegu uroczystości.

Maria Zielińska

Naprawdę wspaniałe wypadły nasze Złote Gody. Frekwencja gości spoza Ottawy przekroczyła nasze oczekiwania, pogoda była fenomenalna, i nie można było ukryć radości ze spotkania tylu naszych członków naraz. Choć, w czasie przyjęcia w Skyline Hotel, nasz Oddział nie był reprezentowany tak licznie jak Montreal czy Toronto. Dokładne sprawozdanie z obchodów będzie zamieszczone w nadchodzącym, jubileuszowym, numerze 'New Link'u', który polecamy zachować na pamiątkę. Teraz następuje okres opracowania, podsumowania, sprawozdania każdej jednej działalności związanej z przygotowaniem 50-cio lecia, a następnie planowane jest wydanie osobnych materiałów, tzw. *Proceedings*. Otrzymałyśmy masę listów z życzeniami i telegramów osobistych. Z tych które akurat mam pod ręką, najważniejsze są od:

Right Hon, Brian Mulroney, Prime Minister
 Jesse Flis, M.P., Liberal Party
 Audrey McLaughlin, M.P., NDP
 Ramon J. Hnatyshyn, The Governor General
 Jean Chretien, M.P., Leader of the Opposition

naszych członków:
 pp. Janina i Kazimierz Milejowie z Victoria,
 BC, p. Barbara Grabowska, Ottawa

oraz od:
 Canadian Marconi, Cognos, Northern Telecom,
 SPAR Aerospace, Morrison Hershfield Ltd,
 OCTranspo, McCormick Rankin, The Royal
 Canadian Legion, J.L.Richards & Associates,
 Corel Systems Corporation, The Proctor &
 Redfern Group, C.C.Parker Consultants,
 Lecompte Engineering Ltd. Computing Devices,
 Pelorus Navigation Systems Inc., Association
 of Universities and Colleges of Canada,

Szkoły Polskiej w Ottawie, Canadian Council of Professional Engineers, Hungarian Engineers in Canada, McMaster University, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich-Institut Lotnictwa oraz z Sekcji Eksploatacji Maszyn i Urządzeń Technicznych, Federacja Stowarzyszeń Naukowo Technicznych w Polsce, Ambasady Polskiej w Ottawie, Stowarzyszenia Techników Polskich w Australii, Anglii i Francji, Biblioteki Głównej Politechniki Warszawskiej, Politechniki Poznańskiej, Łódzkiej i Wrocławskiej.

Wojciech Remisz

SOLIDNA FIRMA

Wystawa z okazji 50-lecia STP, otwarta dla zwiedzających w okresie od 10-go do 22-go maja 1991 w budynku National Archives of Canada na ulicy Wellington w Ottawie, została na ogół przyjęta bardzo przychylnie, przez niektórych nawet entuzjastycznie, mimo oczywistych niedociągnięć i braków, spowodowanych m.in. niewystarczającym czasem, jakim dysponowaliśmy ja i grupa kilku osób współpracujących ze mną nad jej realizacją. Tego rodzaju przedsięwzięcie wymaga nie trzech miesięcy, jakimi w efekcie dysponowaliśmy, ale półtora roku przynajmniej, aby je właściwie i kompletnie wykonać.

Jedną z głównych przyczyn sukcesu wystawy było jej opracowanie plastyczne i ono właśnie zebrało wiele słów uznania. Niewielu członków Stowarzyszenia zdaje sobie sprawę, że laury za stronę plastyczną należą się przede wszystkim Ilonie Jurkiewicz która, wraz ze swoim mężem Zbyszkim, spędziła wiele dni, a w końcowej fazie przygotowań nawet nocy, nad projektowaniem i wykonywaniem eksponatów, projektowaniem plansz i rozkładu wystawy, etc.

Ponieważ przede wszystkim ja osobiście, ale i Stowarzyszenie jako całość, mamy wobec Ilony i Zbyszka, którzy nie są członkami STP, dług wdzięczności za całkowicie bezinteresowny wysiłek i wielki wkład w naszą wystawę, wydaje mi się, że należy ich Państwu przedstawić.

Oboje pochodzą z Kaliskiego: Ilona z Tomisławic nad Wartą, Zbyszek z samego Kalisza. Ilona, zdobywszy jedną z głównych nagród w ogólnopolskiej olimpiadzie historii

sztuki i uzyskawszy w ten sposób gwarantowany wstęp na pewne wydziały uniwersyteckie, zapisała się do Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Tam też poznała Zbyszka który właśnie zaczynał studiować na wydziale Architektury Wnętrz swój drugi fakultet (po Wrocławskiej Architekturze).

Po skończeniu kursów WSSP, kierunek Wychowanie Plastyczne, Ilona prowadzi w byłym klasztorze Urszulanek w Sieradzu "Galerię w Refektarzu", jednocześnie pracując nad pracą dyplomową i robiąc swoją pierwszą poważniejszą pracę po studiach, ilustrowanie tomu wierszy Kaszyńskiego "Mój krąg najbliższy".

Zbyszek projektuje ośrodek kultury w Parku Kaliskim w Kaliszu, w skład którego wchodzi szereg zabytkowych budynków, m.in. siedziba najstarszego w Polsce Kaliskiego Towarzystwa Wioślarskiego, pochodzącego z 1804 roku, w którego cukierni Maria Dąbrowska umieściła pewne epizody powieści *Noce i Dnie*. Niestety projekt nie zostaje zrealizowany z braku funduszy.

Ponura atmosfera stanu wojennego skłania do wyjazdu. W 1983 jadą na pielgrzymkę do Rzymu, gdzie znajdują pracę i zaczynają systematyczną turystykę w Rzymie i innych miastach włoskich. W maju 1984 Ojciec Kazimierz Przydatny, dyrektor polskiego domu pielgrzyma (starego), daje im ślub w Watykanie. Podróż poślubną prowadzi przez Pompeję i Capri. Potem w Ostii czekają na wizę kanadyjską, opóźnioną na skutek zmiany stanu cywilnego.

Ładują w Ottawie 28 czerwca 1984. Zbyszek pracuje jako ilustrator, wreszcie jako architekt, obecnie w znanym biurze Barry Padolsky'ego. Specjalizuje się w renowacjach i adaptacjach zabytkowych budynków Ottawy do nowych celów. Pracował przy muzeum fotografii przy Chateau Laurier, projektował odnowienie słynnej restauracji La Ferme Colombia w Hull i dobudowanie z tyłu niewielkiego biurowca kompleksu mieszkalny St. George's Housing Co-op w okolicach Uniwersytetu Ottawskiego na ul. Henderson. Obecnie pracuje nad odbudową spalonego kilka miesięcy temu budynku na rogu Clarence i Dalhousie. Myśli o powrocie na rok do Włoch na dalsze studia.

Ilona przez kilka lat zajmuje się wychowaniem pierwszego Kanadyjczyka w rodzinie, Kuby, oraz jego młodszej siostrzyczki, Bianki. Jednocześnie kończy sztuki piękne na Uniwersytecie Ottawskim, poczym zaczyna pracę zawodową jako freelance, projektując m.in. wystawy w Muzeum Cywilizacji w Hull. Jedną z jej wystaw, którą zmienia w wystawę ruchomą i projektuje jej kolejne etapy: Vancouver, Burlington, Maritimes, etc., to wystawa rzemiosł artystycznych, którą wielu z nas widziało w Muzeum Cywilizacji.

Ilona zajmuje się też malarstwem w pasteli i akryliku. Malowała m.in. portrety paru osobom dorosłym i dzieciom w Ottawie. Radzę zrobić zamówienie zanim stanie się sławną co niewątpliwie nastąpi niedługo, i cena, na razie bardzo przystępna pójdzie w górę!

W imieniu własnym i mojego głównego współpracownika w realizacji wystawy, Michała Kępkę, składam tą drogą podziękowania Państwu Jurkiewiczom za ich pracę i poczucie odpowiedzialności za wystawę, którą przyjęli na siebie z własnej inicjatywy i z której wywiązali się tak wspaniale, nawet trochę kosztem zdrowia - Ilona nie poddawała się grypie aż do chwili kiedy ostatnia plansza nie została ukończona, pracując w naszej zimnej i wilgotnej pracowni. Odpokutowała to później z nawiązką, ale już wróciła do formy.

Nic dziwnego że Kalisz, mając takich obywateli, istnieje i prosperuje od 1830-tu lat!

Stanisław Zaborowski

NASI PUBLIKUJĄ

Około dwa miesiące temu wpadła mi w ręce ciekawa praca opublikowana przez NRC - Institute for Research in Construction. Tytuł publikacji brzmi : "The 1989 Loma Prieta (San Francisco Area) Earthquake: Site Visit Report" i została ona wydana w maju 1990 r. Praca ta opisuje jakim zniszczeniom uległy poszczególne rodzaje konstrukcji dwa lata temu podczas silnego trzęsienia ziemi w okolicach San Francisco. W siedmiu rozdziałach opisane są warunki sejsmologiczne jakie panowały w czasie tego trzęsienia, warunki geotechniczne, jakiego rodzaju zniszczeń doznały konstrukcje budynków, dróg i mostów. Jakiego rodzaju zniszczenia zanotowano w elektro-

wniach atomowych i wodnych oraz w sieciach wodociagowo - kanalizacyjnych. Praca jest zakończona wnioskami jakie wyciągnięto po tym stosunkowo silnym trzęsieniu ziemi. Z przyjemnością zauważyłem, że głównym współautorem tej pracy jest nasz kolega dr. inż. Aleksander M. Jabłoński. Tą bardzo ciekawą lekturę polecam zarówno kolegom związanym z konstrukcjami jak również instalatorom sanitarnym i technologom. Przypuszczam, że publikacja ta powinna być dostępna w większości bibliotek.

Jacek Taracha

SPRAWY CZŁONKOWSKIE

Kol. Jerzy Samolewicz ukończył 85 lat. Życzymy mu szczęśliwych i radosnych 100-lat.

Kol. dr Marek Zaremba został członkiem APEO. Gratulacje. Wzór dla innych, że jednak można przejść przez te egzaminy.

Decyzją Zarządu Głównego z dnia 10 maja 1991r w poczet członków zwyczajnych Oddziału Ottawa zostali przyjęci koledzy:

Jan Janeczek, matematyk.
Krzysztof Dariusz Lipowski, inż. sanitarny
dr Marek Roczniak, inż. mechanik.

Witamy Kolegów w naszych szeregach i prosimy o czynne włączenie się w życie Oddziału. Adresy nowych członków są już włączone w nową listę adresową, która będzie rozdana na Walnym Zebraniu.

NOWY PREZES ODDZIAŁU TORONTO

Kol. Krystyna Sroczyńska, dotychczasowy sekretarz Oddziału Toronto, została wybrana w ub. tygodniu Przewodniczącą Oddziału. Składamy gratulacje, życząc owocnej i pełnej sukcesów kadencji.

INNE

7 Czerwca, kol. W. Remisz oraz dr M. Zaremba brali udział w obradach The Engineering Institute of Canada-Liaison Committee. Wobec szerokiego grona Prezesów stowarzyszeń inżynierskich z całej Kanady, afiliowanych z EIC, poruszyli oni problem zatrudniania polskich inżynierów, uznawania ich dyplomów i akredytacji szczególnie w APEO. Wrażeniami z tego spotkania, podzielimy się na naszym Specjalnym Zebraniu Oddziału, 19 czerwca.

Oczekuję wiadomości o naszych zawodowych sukcesach, problemach, ciekawostek z którymi warto się podzielić. Niech ten Biuletyn stanie się płaszczyzną naszych polemik !

Cel nadrzędny Stowarzyszenia to:

- Utrzymanie tradycji polskiej kultury technicznej w Kanadzie
- Łączność koleżeńska i wzajemna pomoc
- Podtrzymanie łączności z technnikami polskimi w kraju i na emigracji